
Pierwszy kongres afrykanistyczny w Ghanie

Przegląd Socjologiczny / Sociological Review 17/1, 149-150

1963

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wpływ rodziny nuklearnej na młodzież jest prawie wcale nieznany. Niejasny jest jeszcze wpływ telewizji na rodzinę, gdyż dotychczasowe badania nie pozwalają na uogólnienia. Wyraźnie daje się odczuć wzrastająca rola grup rówieśniczych jako czynnika socjalizacji. Nie wiadomo jednak, jakimi sposobami młodzi ludzie dobierają sobie przyjaciół wśród rówieśników, jak powstają nieformalne grupy wyróżniające się ekstrawaganckim zachowaniem bardzo charakterystyczne dla współczesnej młodzieży. Nieznana zupełnie jest rola dorosłych przywódców opinii w życiu młodzieży.

Stwierdzono także, że rozwój metod wychowawczych nie nadąża za szybkimi zmianami technicznymi. Zebrania ekspertów będą kontynuowane; w dalszym ciągu będą omawiane zagadnienia organizacji pracy, czasu wolnego, roli grup formalnych i nieformalnych, wpływu środków masowej komunikacji i innych ważnych w życiu młodzieży czynników. Cały program ma ułatwić naukowcom i praktykom-pedagogom zebranie materiału o problemach młodzieży w społeczeństwie zindustrializowanym. Kolejne zebranie z tego cyklu będzie omawiało wpływ filmu i telewizji na młodzież.

Marek Sławiński

PIERWSZY KONGRES AFRYKANISTYCZNY W GHANIE

W dniach 11—18 grudnia 1962 r. odbył się na Uniwersytecie Ghany w Legon koło Akkry Pierwszy Międzynarodowy Kongres Afrykanistyczny. Kongres zorganizowany został staraniem szeregu afrykańskich instytucji naukowych — uniwersytetu w Dakarze, uniwersytetu cesarskiego w Addis Abebie, kongijskiego uniwersytetu Lovanium, Narodowego Sekretariatu Oświaty w Tunisie oraz zainteresowanych instytucji naukowych europejskich i amerykańskich. Przewodniczącym komitetu organizacyjnego był dr K. Onwuka Dike, rektor University College w Ibadanie (Nigeria). Protektorat honorowy objęli: gen. Abboud, dr Nnamdi Azikiwe, dr Jomo Kenyatta, laureat Nobla Joseph Luthuli, prezydent Nasser, prezydent Nkrumah, Julius Nyerere, cesarz Haile Selassie i prezydent Senghor. Koszty organizacyjne pokryte zostały przez rządy Ghany i Nigerii oraz przez Fundację Forda i UNESCO.

Program kongresu zawierał 3 posiedzenia plenarne oraz szereg posiedzeń w sekcjach specjalnych. Na posiedzeniach plenarnych wygłosili referaty: dr K. Onwuka Dike, *Znaczenie studiów afrykanistycznych*; Alioune Diop *O duchu „Présence Africaine”* („Présence Africaine” jest czołowym czasopiśmie intelektualistów afrykańskich, wychodzącym w Paryżu); prof. M. Herskovits, *Rozwój studiów afrykanistycznych w Europie i Ameryce*. Obrady w sekcjach poświęcone były historii i archeologii, religii i filozofii, językom, problemom społecznym i ekonomicznym, literaturze i folklorowi, sztuce, instytucjom społecznym i politycznym, naukom przyrodniczym i technicznym w zastosowaniu do zagadnień rozwoju Afryki oraz oświacie i psychologii. O przygotowanie programu pracy kongresu organizatorzy zwrócili się do prof. Herskovitsa z USA i prof. Potiechina z ZSRR.

Jak informował prospekt kongresu, „komitet organizacyjny był zdania, że chociaż afrykanista nie musi być Afrykaninem, to jednak nadszedł czas, w którym uczeni pracujący na afrykańskim kontynencie (w szczególności Afrykanie) winni stanowić przewagę. Zdecydowano więc rozdział zaproszeń według zasady: 100 delegatów z kontynentu afrykańskiego oraz 50 z reszty świata”. Nie

ograniczono liczby obserwatorów. Ostatecznie w kongresie wzięło udział około 500 osób. Z ramienia Polskiej Akademii Nauk w kongresie wziął udział docent dr Andrzej Zajączkowski, z ramienia Uniwersytetu Warszawskiego — profesor dr Stefan Strelcyn.

PROBLEMY SZKOLNICTWA I OŚWIATY W AFRYCE

Institute of International Education, jedna z amerykańskich instytucji finansowanych przez Fundację Forda, utworzyła pierwszą swoją filię afrykańską w Nairobi (Kenia). Zadaniem filii jest wspieranie i koordynowanie akcji kształcenia studentów afrykańskich w Stanach Zjednoczonych Ameryki. O tym nowym terenie zainteresowania Fundacji Forda informuje G. Maclean w artykule „Wojna» o studentów afrykańskich (*The «War» for African Students*, „New York Herald Tribune”, E. E., Paris, November 23, 1962).

Tematem artykułu jest „rosnąca rywalizacja między krajami zachodnimi a komunistycznymi w zakresie kształcenia u siebie studentów afrykańskich”. Studenci afrykańscy kształcą się obecnie nie tylko, jak do niedawna, w Anglii, Stanach Zjednoczonych i Francji, lecz także w ZSRR, Chinach, Polsce, Czechosłowacji, Bułgarii, Jugosławii, Kubie, Japonii, Niemczech Zachodnich, Grecji, Włoszech, Izraelu i in.

Nigeryjski dziennik „West African Pilot” (8 I 1963) informował o nowej dotacji Fundacji Forda w wysokości 281 000 funtów szterlingów przyznanej University of Ibadan (Nigeria) na 15-lecie istnienia tego najstarszego uniwersytetu nigeryjskiego. Dotacja przeznaczona jest na potrzeby rozwoju tego uniwersytetu w zakresie studiów magisterskich i doktorskich oraz badań naukowych. Dotacja pozwoli uniwersytetowi na zaangażowanie 30 doświadczonych profesorów w zakresie humanistyki, nauk społecznych i przyrodznawstwa oraz stworzenie im w Nigerii nowoczesnych warunków pracy i badań naukowych. Od 1958 r. University of Ibadan otrzymał od Fundacji Forda ogółem 1 158 000 funtów szterlingów.

Duże ożywienie panuje w zakresie spraw szkolnictwa podstawowego i średniego. Londyński „Observer” (December 23, 1962), informując o 10-dniowej konferencji oświatowej w Salisbury (Południowa Rodezja), zorganizowanej w końcu grudnia przez chrześcijańskie kościoły, podkreślał szczególnie dotkliwy brak nauczycieli szkół podstawowych, seminariów nauczycielskich oraz przedmiotów technicznych.

Fundacja amerykańska Carnegie Corporation of New York sfinansowała konferencję poświęconą selekcji młodzieży w szkolnictwie w związku z selekcją zawodową w krajach Afryki Zachodniej. Konferencja zorganizowana przez Institute of Education, University College, Ghana, odbyła się w dniach 27 marca — 9 kwietnia 1960 r. Referaty wygłoszone na konferencji opublikowane zostały w 1962 r. przez Oxford University Press, London, w osobnej książce pt. *Educational and Occupational Selection in West Africa* pod red. A. Taylora, dyrektora wspomnianego Institute of Education.